

денонощие. Ни тютюнъ, ни книга, нито дори соль се позволява. Денемъ и нощемъ въ тъмнина и самъ, затворникътъ въ „полоза“ е живъ-мъртъвъ. Цѣли три месеца д-ръ Мирковичъ е живѣлъ тоя мъчителенъ животъ и само отъ време на време дохождали да го разпитватъ, безъ да взематъ мѣрки да облекчатъ положението му. Едва на четвъртия месецъ, съвършено боленъ и съсипанъ, билъ отведенъ въ една болница и настаненъ въ отдѣлна стая, и то благодарение, че лѣкарътъ се случилъ грѣкъ—християнинъ и се отнесълъ къмъ своя нещастенъ колега много внимателно. Добрата храна и подобрена обстановка възстановили здравето му; така прекаралъ още три месеца въ болницата.

Презъ това време великиятъ везиръ Али-паша се поминалъ, а не следъ много и неговиятъ противникъ Кабръзлията. Тази неочаквана смъртъ повлияла достатъчно да смекчи надзора и тежкия режимъ въ затвора и да се даде голѣма надежда за по-добри условия на политическитѣ затворници. И действително, при новия великъ везиръ Махмудъ Нединъ паша, премѣстили ги въ новия затворъ Медетерхането, до Агъ-Мегданъ.

Разбира се, че и тамъ затворническиятъ режимъ си е оставалъ тежъкъ и непоносимъ. Въ сѣщия затворъ е лежалъ и Свѣтославъ Миларовъ, който е поканилъ доктора да избѣга презъ прокопания зидъ на затвора, одето и наистина се спасиха Миларовъ и други затворници, но докторътъ отклонилъ тоя рискъ, като е очаквалъ скорошно разглеждане на дѣлото му и оправдание. Но въпрѣки многократно даванитѣ молби до смѣняващитѣ се велики везири, нищо решително не последвало. Въ архивата е запазена черновка на последното му заявление до министра на външнитѣ работи Рашидъ-паша, съ което моли да му се реши по-скоро участието.

Следъ цѣли петъ години въ затвора*) и година следъ горното заявление, дохожда заповѣдъ да бжде заточенъ съ още трима политически престѣпници на доживотенъ затворъ въ Диарбекиръ. Следъ двадесетъ и петъ дни мъчително пътуване пешъ отъ Самсунъ до Диарбекиръ, тамъ ги поставятъ въ общия затворъ, ведно съ най-лошитѣ разбойници и убийци на Анадола, въ едно отдѣление, въ което се намиралъ и нуждникътъ. Лошата миризма,

*) Д-ръ Добри Минковъ, виденъ нашъ юристъ, разказва, че като студентъ въ Цариградъ е ималъ случай да посещава докторъ Мирковича въ затвора Медетерхане и да наблюдава крайно лошитѣ условия на живота тамъ.